

# „Segítő diákok”

Az Oktatókutató és Fejlesztő Intézet nyílt pályázata  
az Iskolai Közösségi Szolgálat program megismertetésére



***ÖNKÉNTESK A JÁSZ VILÁGTALÁLKOZÓN***

*2013. JÚNIUS 21-23.*

Összeállította: Stelkoviczné Kreuter Anikó  
SZIE Gyakorló Sport Általános Iskola és Gimnázium  
Jászberény

Utólag visszagondolva, a 40-es korosztálynak, amibe jómagam is tartozom, nem jelentett problémát a Köznevelési törvény előírása, miszerint a 2016-ban érettségizőknek 50 óra közösségi munkát kell teljesíteni az érettségi bizonyítvány megszerzéséhez. Annak a generációnak a tagjai, akiknek a gyerekei most középiskolások, még állami gazdaságokba jártak szeptember első heteiben, hogy társadalmi munkában segítsék a betakarítási folyamatot. Milyen emlékeink vannak róla? Munka, a közösség összekovácsolása, néhány osztályfőnöki szidás, egy kis lustálkodás...de jó volt, summáztuk a szülőkkel, mikor szülői értekezleten a „gyerekeink” előtt álló feladatról beszéltem. Igen, újabb feladat-aminek gondolata már 2010-ben felmerült-, de egyelőre nem teherként éljük meg. A törvény, a kormányrendelet egyértelmű feladatot jelölt meg, s a lehetőségek tárházát nyújtotta. Amikor körültekintettünk városunkban, számtalan ötlet jutott eszünkbe kollégáimmal. 2013 tavaszára már kialakult az első év programja. Májusban az iskolákhoz felhívás érkezett a JÁSZKERÜLET Kulturális és Művészeti Közhasznú Nonprofit Kft.-től:

*„2013. június 21-23 között Jászberény lesz a helyszíne a XIX. Jász Világtalálkozónak. Az Önkormányzat megbízásából a rendezvény előkészítését-, szervezését és lebonyolítását a JÁSZKERÜLET Kulturális és Művészeti Közhasznú Nonprofit Kft. végzi. A 3 napos programra várhatóan több ezer vendég érkezik városunkba, s bizonyára a jászberényiek is nagy számban fogják látogatni a különböző helyszíneken megrendezésre kerülő eseményeket. Szeretnénk, ha a világtalálkozó minden közreműködője és vendége jól érezné magát városunkban és kellemes élményeket szerezne. Ehhez – mint az már több városi nagyrendezvény alkalmával is bebizonyosodott – elengedhetetlen az összefogás, az önkéntesek áldozatos segítsége.*

*Úgy gondoljuk, hogy a sikeres lebonyolítás egyik feltétele most is az lehet, hogy megtaláljuk azokat a helyi lakosokat,- közöttük fiatalokat is - akik tájékozottságuk, felkészültségük alapján a hivatásos szervezők munkáját segíteni tudják.*

*Tisztelettel kérem segítő közreműködését abban, hogy intézményéből 8-10 – tanuló bekapcsolódjon világtalálkozót lebonyolító szakmai csapat munkájába. Többek között: csoportkísérői -, ügyelői-, információs-, technikai segítői-, feladatokban való közreműködést szándékozunk rábízni az önkéntes segítőkre.”*

A hagyományörzés számtalan területét érintette a rendezvény: kiállítás a Jász Múzeumban és a Hamza Múzeumban, pörkölttorta verseny a Déryné Rendezvényházban, jász települések kiállítása, kézműves vásár, koncertek a Főtéren, a jász települések vetélkedője, vására a

Margit-szigeten. Kilencedikes osztályfőnökként kikértem az iskolavezetés, a szülők és tanítványaim véleményét, s egyértelmű támogatásra leletem. A tanulók már eddig is tevékenykedtek a Jászkerület Kft. programjaiban, nyári munkaként a MeloDiák szervezésében. Sejtették, mire vállalkoznak, csak most nem fizetésért, hanem a város közössége érdekében, a kölcsönösség elve alapján. Néhány telefonon történt egyeztetés után május végén megkötöttük a helyi szervezőkkel az együttműködési megállapodást. Elsőként nekünk, pedagógusoknak tartott a koordinátor, Suhaj Csilla tájékoztatót. Ezt követte a tanulókkal való egyeztetés. Felhívásuk sikeres és eredményes volt, a város valamennyi középiskolájából jelentkeztek tanulók a rendezvény szervezésének segítésére. Húszfős osztályomból 15-en vettek részt önkéntesként a rendezvényen.

A feladatuk természetesen nem pusztán erre a három napra korlátozódott. Ahhoz, hogy olajozottan, szervezeten sikerüljön a rendezvény, szükséges a helyszínek kialakítása, a sátrak felállítása, székek elrendezése, a napfényvédők felszerelése, a szórólapok összeválogatása, szortírozása, az ásványvizek hordása a sátrakba. Ekkor az élénkzöld egyen póló a munkások segítségére volt: nem kellett nevek, elég volt egy összenézés, egy-egy „fogd meg gyorsan, hozd csak ide” kiáltás, és a tanítványaim tették a dolgukat. Már nyári szünet volt, ráérték, azokat is kivitte a kíváncsiság a leendő helyszínekre, akiknek aznap még nem lett volna dolguk. Megismerték az átalakított helyszíneket, feliratokat ragasztottak és megtanultak tájékozódni és tájékoztatni.

Természetesen a neheze 21-én pénteken kezdődött. A nagy létszám miatt sikerült reggel 7-től az esti programok megkezdéséig minden helyszínre gyereket állítani. Az önkéntes gyerekeket beosztották egy-egy felnőtt mellé, aki lehetett szervező, önkéntes vagy tanár. Megnyugtató volt az egyre dagadó tömegben mind felnőttek, mind gyerekek, hogy összetartoztak, számíthattak egymásra, nevükön szólították őket. A forgatagban felvillanó egyen póló most már támaszt, biztos pontot, segítséget jelentett. A gyerekek úgy élték meg, a látogatóknak is hasznos a jelenlétük: mertek tőlük kérdezni, ez lelkesítette őket. Suhaj Csilla mindenre figyelt: pihenjenek, igyanak, legyen víz náluk, kellő információval rendelkezzenek a tájékoztatáshoz. A rekkenő hőség ellenére hatalmas tömeg látogatta a programokat. Bár nem kaptam külön feladatot, „csupán” annyi volt a dolgom, hogy osztályfőnökként szemmel tartsam a csapatomat, ha gond van, keressem a koordinátorokat. Ennek ellenére Csilla az első napon zöld pólót húzott rám, s most már Önkéntesként én is mentem tanítványaimmal, tettem a dolgom.

Az alábbi helyszíneken tevékenykedtünk:

Főtér	a programokhoz a székeket pakoltuk, folyamatosan szedtük a szemetet, ürítettük a kukákat a szereplőknek vizet hordtunk szórólapokat osztottunk, információt adtunk a kérdezőknek segítettünk az árusoknak a pakolásban; ha kellett, őriztük a portékáikat a rendezvény végén a szereplők sátrának berendezését pakoltuk kocsira
Margit-sziget	besegítettünk a JÁSZ VIRTUS VETÉLKEDŐ - a jász települések népies erő- és ügyességi próbája versenyszámainak előkészítésében, JÁSZ ÍZEK főzőverseny helyszínének előkészítésében, a színpad felállításában, szórólapokat és vizet osztottunk, az eltévedteket útba igazítottuk
Déryné Rendezvényház	ránk bízta a pörkölttorta kiállítás és verseny közönségzavazatának lebonyolítását, promóciós anyagokat osztottunk
Hamza Múzeum Jász Múzeum	németül és angolul beszélő diákjaink útba igazították a vendégeket, programokat ajánlottak számukra, promóciós anyagokat osztottak
Infopont	a programok koordinálása, az érdeklődők tájékoztatása, csomagmegőrzés, frissítők kiosztása, promóciós anyagok szétválogatása

Az önkéntes munka elsősorban a diákok kommunikációs és szociális kompetenciáját fejlesztette. Figyelniük kellett, hogyan fogalmazzák, rövid idő alatt kellett bőséges információt megjegyezniük, hogy azt minél lényegre törőbben adják át az érdeklődőknek. Az alkalmazkodási és empatikus képességek hiánya okozott néhányuknak nehézséget. Pillanatok alatt kellett felmérni, egy-egy váratlan feladatot hogy tudnak teljesíteni. Pl. „kevés a nézőtér a szék, kérlek, hozzatok”- felszólításban a problémamegoldás igénye is benne volt: hol a felnőtt összekötő, honnan szerezzenek rongyot a székek takarítására...stb. Végtelen türelmet, megértést és kulturált viselkedést várt el a helyzet, amikor a vásárosok közül néhányan kevés vizet hozva magukkal, szinte követelték a lányoktól, nekik is jár frissítő. Segítettek még ekkor is, ahogy tudtak. Vásároltak, ha kérték, vagy vigyáztak a holmira, amíg elmentek az árusok. Nem kis feladat volt felállítani a közönséget két színpadi program közt, mert le kellett szedni az esti tűzijáték miatt a napvédő hálót. Udvarias kérések, mosolyok, megértő és biztató szavak, lesz ülőhely elegendő...A diákok úgy érezték, felelősséget is vettek a nyakukba, a szervezők elvárták a pontos tájékoztatást, a pozitív hozzáállást. Zavarta őket, ha éppen üresjárat volt és nem akadt munka. Akiknek „letelt” a munkaideje, nem ment haza, hiszen a

színes, gazdag programokból mindig lehetett válogatni. Ezért élték úgy meg a gyerekek, hogy nemcsak munka, szórakozás is volt számukra a 3 nap. Az „járt rosszul”, aki az Önkéntes pólót magán hagyta, de megértette, ha kell a segítség, nem mondhatja, én mára végeztem. s mi, felnőttek „kihasználtuk” szolgálatkészségüket. Mindegy volt, a saját tanítványomat hívom segíteni, vagy más iskoláét, mert a csapatok sem csak iskolatársakból álltak. Barátságok szövődtek, közös ismerősök kerültek elő, nagy beszélgetések kezdődtek, s az esti programokon már együtt buliztak. A munka összehozta az iskolákat, a tanárokat is. A rendezvényszervezés külön szakma; ennek fortélyaiába is engedett belelátni a szervezőkkel folytatott beszélgetés. A csapatmunka fontosságát is megtapasztalhatták a segítő diákok. Jólesett nekik a dicséret, az elismerés, a hálás tekintet. A záró rendezvényen a polgármester úr felhívta őket a színpadra, s a köszönő szavak után a közönség tapssal, a szervezők hatalmas pörkölttortával jutalmazták kitartásukat.

Számtalan fórumon láthatjuk a XIX. Jász Világtalálkozó képeit. De az ott segítő 40-50 diákról alig készült fotó. Az elkapott lesifotók fiatalságukat és szépségüket mutatja, elvégre feltűnő jelenségek voltak.





Az önkéntesség sikerét mi sem bizonyítja jobban, hogy ebből a 15 diákból hét egy hónap múlva újra egyen pólót öltött: most bordót, mert a XXIII. Csángó Fesztivál önkéntesei azt viselték. Nem együttműködési szerződéssel, nem a kötelező 50 óra miatt... Büszke vagyok rájuk.